

นโยบายทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศไทย

ในบทนี้จะศึกษาถึงนโยบายทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศไทย และ จะให้ความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องเศรษฐกิจด้านการค้ากับต่างประเทศ ขอบเขตของการวิจัยในบทนี้จะศึกษาถึง มาตรการในการส่งเสริมเศรษฐกิจด้านการส่งสินค้าออก ที่กระทำอยู่ในขณะนี้ว่ามีอะไรบ้าง ทางการควรจะทำเนิมาตรการอะไรเพิ่มขึ้นอีก และสถาบันอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธนาคารพาณิชย์จะมีส่วนสนับสนุนช่วยเหลือในด้านการส่งสินค้าออกได้อย่างไร

เนื่องจากเศรษฐกิจมีความสำคัญต่อประเทศมาก และมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างใกล้ชิด สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ได้กำหนดแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการได้กำหนดนโยบายที่จะปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและความต้องการสินค้าและบริการ ทั้งนี้เพื่อรักษาระดับรายได้และการมีงานทำของประชาชนให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสม ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการแก้ปัญหาดุลการชำระเงินไปในตัว^{29/}

นโยบายหรือจุดมุ่งหมายทางเศรษฐกิจอยู่ที่ประชาชน คือ ต้องการให้ประชาชนมีการกินดีอยู่ดีหรือมีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้น^{30/} นั่นคือประชาชนมีอาหารการกินรวมทั้งเครื่องอุปโภคบริโภคตลอดจนที่อยู่อาศัย มีบริการและเครื่องอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ ในทางเศรษฐกิจถือว่า ประชาชนยังมีเครื่องอุปโภคบริโภคที่

^{29/} คร. เสนาะ อุณากรู "แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๑๙)" นโยบายการเงินการคลังและการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

^{30/} คณะอนุกรรมการฝ่ายวิชาการ ชมรมผู้นิยมใช้ของไทย และศูนย์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย "บทบาทของนิสิตนักศึกษาในการส่งเสริมความนิยมไทย" การสัมมนา ที่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ๒๕ - ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

อยู่อาศัย บริการ และเครื่องอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ มากขึ้นเพียงใด ก็จะมีมาตรฐานการครองชีพสูงเพียงนั้น และรัฐบาลก็ตระหนักดีว่าการค้าเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงได้กำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจและการค้าไว้ดังนี้

นโยบายทางเศรษฐกิจและการค้าของรัฐบาล

๑. ส่งเสริมการผลิตภายในประเทศทั้งสินค้าเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเพื่อ ให้เพียงพอสำหรับการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ การผลิตก่อให้เกิดการจ้างงาน ทำให้ผู้ประกอบการ ผลิต ลูกจ้าง มีรายได้ ทำให้มีการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค มีการลงทุน ซึ่งเป็นผลให้ฐานะการครองชีพของประชาชนสูงขึ้น และการส่งสินค้าออกทำให้ได้รับเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น เป็นการสะสมเงินตราต่างประเทศไว้สำหรับการซื้อสินค้าประเภททุน (Capital Goods) เพื่อใช้ในการส่งเสริมการผลิตภายในประเทศ นอกจากนี้การมีทุนสำรองเงินตราต่างประเทศไว้ในระดับที่เหมาะสมกับการใช้จ่ายของประเทศ จะช่วยให้เงินตราของประเทศ (Local Currency) มีเสถียรภาพอีกด้วย

๒. รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นทุกปีในอัตราส่วนที่สูงกว่าการเพิ่มขึ้นของผลเมื่อง เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติในแต่ละปี แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ของประเทศ

ตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๑๘) ได้กำหนดเป้าหมายที่จะเพิ่มรายได้ประชาชาติในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๗ ต่อปี และจะลดอัตราเพิ่มของประชากรให้เหลือประมาณร้อยละ ๒.๕ ในปี ๒๕๑๘ ปรับปรุงการตลาดให้สอดคล้องกับการผลิต โดยส่งเสริมสินค้าที่เป็นหลักอยู่เดิมให้สอดคล้องกับภาวะตลาดโลก และปรับปรุงระบบการจำหน่ายให้สอดคล้องกับการผลิตในประเทศ

สินค้าที่เร่งรัดการส่งออก เน้นหนักเรื่องการผลิตทางเกษตรซึ่งเป็นสินค้าสำคัญของ ประเทศ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓ นี้ ถ้าสามารถเอาสินค้าเกษตรขึ้นหน้าได้ก็จะเพิ่ม สินค้าออกตามเป้าหมาย เฉลี่ยแล้วประมาณ ร้อยละ ๗ ต่อปี

จากสถิติรายงาน รายได้ประชาชาติของสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติ ตั้งแต่ ปี ๒๕๑๔-๒๕๑๗ เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๘.๘๑, ๑๘.๔๑, ๒๘.๑๕ ต่อปี ตามลำดับ และรายได้จากการส่งสินค้าออกตั้งแต่ปี ๒๕๑๔- ๒๕๑๗ เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๓๐.๑๕ ๔๒.๒๓ และ ๕๕.๘๓ ต่อปี ตามลำดับ หากพิจารณาแต่เพียงตัวเลขดังกล่าวข้างต้นก็ จะทำให้เข้าใจว่าความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศบรรลุผลตามแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจ และสังคม แต่จากการศึกษาสถานการณ์ทาง เศรษฐกิจจะเห็นได้ว่า ปริมาณการ ส่งออกของสินค้าบางชนิดมิได้เพิ่มขึ้นเลย ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ภาวะ เศรษฐกิจขบเซาหรือชะงักงัน ทั้งนี้เพราะประเทศไทยพึ่งรายได้จากการค้ากับต่างประเทศ เป็นสำคัญ การส่งสินค้าออกมีความสำคัญต่อความเจริญทาง เศรษฐกิจของ ประเทศมาก และการส่งสินค้าออกเป็นตัวประกอบที่สำคัญของรายได้ประชาชาติ ประมาณร้อยละ ๑๒ ของมวลรวมผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น หรือ G.D.P.

การที่ราคาและมูลค่าส่งออกซึ่งสินค้าสำคัญบางชนิด เช่น ข้าวโพด ยาง ลดลง ทำให้เกษตรกรซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีรายได้หรืออำนาจซื้อลดลง เป็น ผลให้การเพาะปลูก การลงทุน การค้า การเงิน ฯลฯ พลอยผิดเคื่องไปค้วย ใน การแก้ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจไม่เติบโตเท่าที่ควร รัฐบาลจะต้องพยายามเร่งรัดการ ส่งออกให้มากขึ้น ส่งเสริมให้มีการส่งสินค้าออกชนิดต่าง ๆ ทั้งสินค้าเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม ตลอดจนการประกันราคาสินค้า เพื่อหาทางให้เกษตรกร อุตสาหกรรม มูลลงทุน ผู้ค้ามีรายได้สูงขึ้น

๓. ให้มีการแบ่งรายได้อย่างเป็นธรรม (Fair Distribution of Income)

นอกจากจะสามารถผลิตสินค้าและบริการได้มากขึ้นทุก ๆ ปีแล้ว ประชาชน

จะต้องได้รับผลประโยชน์จากผลผลิตโดยทั่วถึง เศรษฐกิจของประเทศจะเจริญขึ้นก็
 ต่อเมื่อมีการแบ่งรายได้อย่างเป็นธรรมยิ่งขึ้น ถ้าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศยัง
 ยากจน มีชีวิตความเป็นอยู่ที่น่าสงสาร ก็เรียกไม่ได้ว่าเศรษฐกิจของประเทศดี
 ขึ้น ในประเทศไทยและประเทศที่กำลังพัฒนาอื่น ๆ มีประชาชนที่ยากจนเป็นจำนวน
 มาก จุดมุ่งหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญคือ จะต้องหาทางลดความแตกต่างของราย
 ได้ (Income gap) ของประชาชนให้น้อยลง

๔. เศรษฐกิจของประเทศมีเสถียรภาพ (Economic Stability)

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ได้กำหนดวัตถุประสงค์
 ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไว้ข้อหนึ่งคือ "รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และ
 การเงินการคลัง"

ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ จะต้องรักษาเสถียรภาพ
 ของเงินตราไม่ให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือราคาสินค้าสูงขึ้นอย่างฮวบฮาบซึ่งจะทำให้ประชา
 ชนเดือดร้อน เกิดความไม่ไว้วางใจในค่าของเงินและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ
 ซึ่งจะทำให้เกิดการไหลออกของเงินทุน (capital outflow) นอกจากนี้จะต้องทำ
 ให้คนมีงานทำ ไม่ให้เกิดการว่างงาน (unemployment) เพิ่มขึ้น ให้การ
 ผลิตรองทุน เงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับที่เหมาะสม หากการว่างงาน
 มีมาก การผลิตและการลงทุนมีน้อยลง อาจจะทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจชะงักงัน
 (recession) ซึ่งอาจนำไปสู่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ (depression) หรือถ้า
 เงินสำรองระหว่างประเทศลดน้อยลงถึงระดับที่เป็นอันตราย ก็จะทำให้ประเทศขาด
 แคลนเงินตราต่างประเทศที่จะใช้ซื้อสินค้าประเภททุน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนา
 เศรษฐกิจ หรือผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคที่ต้องการ

ดุลการชำระเงินของประเทศไทย 2503 - 2517

(ล้านบาท)	2503	2504	2505	2506	2507	2508	2509	2510
1. ดุลการค้า	- 956.3	- 269.1	- 1,962.6	- 3,117.0	- 1,960.6	2,279.0	- 4,479.4	- 6,928.2
รัฐบาล								
2. ดุลบริการ และบริจากรัฐบาล	970.1	790.8	1,255.1	1,569.7	1,388.8	2,681.7	4,128.0	5,471.9
เอกชน	- 85.6	75.3	64.2	254.7	118.9	281.2	960.6	1,376.8
3. ดุลเดินสะพัด	- 71.8	597.0	- 543.3	- 1,292.6	- 452.9	-316.1	610.4	- 79.5
4. เงินทุนระยะยาว	402.3	853.9	1,495.8	1,633.7	1,650.2	1,395.7	1,364.2	1,954.6
5. ดุลเดินสะพัด และเงินทุน	330.5	1,450.9	952.5	341.1	1,197.3	1,079.6	1,974.6	1,875.1
6. ความผิดพลาดคลาดเคลื่อน	619.2	195.5	342.4	596.3	239.6	625.9	1,312.7	- 601.6
7. เงินสำรอง (-หมายถึงเพิ่ม)	- 949.7	- 1,646.4	- 1,294.9	- 937.4	- 1,436.9	- 1,705.0	- 3,287.3	- 1,273.5

/ ตัวเลขเบื้องต้น

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดุลการชำระเงินของประเทศไทย 2503 - 2517

(ล้านบาท)	2511	2512	2513	2514	2515	2516	2517
1. ดุลการค้า	- 10,573.0	- 11,298.0	- 12,040.0	-10,019.0	- 9,382.5	-10,802.0	-13,292.0
รัฐบาล	6,502.0	5,933.0	5,335.0	4,337.0	7,394.9	9,805.0	13,053.0
2. ดุลบริการ และบริจากร							
เอกชน	1,195.0	1,108.0	1,055.0	1,361.0			
3. ดุลเงินสะพัด	- 2,876.0	- 4,257.0	- 5,650.0	-3,821.0	-1,987.6	- 997.0	-239.0
4. เงินทุนระยะยาว	2,439.0	2,522.0	2,243.0	1,607.0	3,699.8	2,282.0	6,713.0
5. ดุลเงินสะพัด และเงินทุน	- 437.0	- 1,735.0	- 3,407.0	-1,916.0	2,007.6	1,285.0	6,474.0
6. ความผิดพลาดคลาดเคลื่อน	884.0	737.0	736.0	1,581.0	1,962.4	-421.0	1,538.0
7. เงินสำรอง (-หมายถึงเพิ่ม)	- 447.0	998.0	2,671.0	335.0	-3,979.0	-864	8,012.0

/ ตัวเลขเบื้องต้น

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ปัญหาการค้าและขอเสนอแนะ

ปัญหาการค้า

ปัญหาการค้าที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะขจัด อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ปัญหา คือ ปัญหาเรื่องดุลการค้าและปัญหาเรื่องการค้าอยู่ในมือคนต่างชาติ

๑. ปัญหาเรื่องดุลการค้า

"ดุลการค้า" คือส่วนแตกต่างระหว่างมูลค่าสินค้าออกและมูลค่าสินค้าเข้าของประเทศ หากมูลค่าสินค้าออกมากกว่ามูลค่าสินค้าเข้า เราก็เรียกว่าดุลการค้าได้เปรียบหรือดุลการค้าเกินดุล แต่ถ้ามูลค่าสินค้าเข้ามากกว่าสินค้าออกก็เรียกว่าดุลการค้าเสียเปรียบหรือขาดดุล

ดุลการค้าเป็นหัวใจสำคัญของดุลการชำระเงิน เพราะว่าดุลการค้าเป็นเครื่องแสดงฐานะที่แท้จริงทางเศรษฐกิจของประเทศ และแสดงให้เห็นระดับความเจริญทางเศรษฐกิจอีกด้วย ประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจมาก เช่น สหรัฐอเมริกา และประเทศต่าง ๆ ในยุโรป มักจะมีดุลการค้าที่เกินดุล สำหรับประเทศไทยความต้องการสินค้าเพื่อพัฒนาประเทศมีมากจนกระทั่งมีปัญหาดุลการค้าขาดดุลเรอรั้งเรื่อยมา ดุลการค้าของประเทศไทยมักผันผวน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างประมาทได้ไม่แน่ชัด ถ้าพิจารณาดุลการค้าแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าดุลการชำระเงินของประเทศไทยไม่แน่นอน ถ้าไม่มีรายรับจากธุรกรรมอื่น ๆ (ค่านบริการต่าง ๆ และการลงทุนจากต่างประเทศ) ประเทศไทยจะประสบปัญหาดุลการชำระเงินอย่างรุนแรง

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยต้องขาดดุลทั้งดุลการค้าและดุลการชำระเงิน จึงจำเป็นต้องหาทางลดจำนวนดุลการค้าขาดดุลให้น้อยลง หากปล่อยให้จำนวนดุลการค้าขาดดุลเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ และดุลการชำระเงินอยู่ในสภาพที่ขาดดุลเศรษฐกิจของประเทศจะได้รับความกระทบกระเทือน ทุนสำรองระหว่างประเทศอาจจะลดลงอยู่ในระดับที่ไม่มั่นคงเพียงพอ และเราอาจจะขาดแคลนเงินตราต่าง

ประเทศ เพื่อขอสินเชื่อประเภททุนสำหรับพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และสินค้านำเข้า
เพื่อแก้ปัญหาความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึงประเทศ เช่น ฟิลิปปินส์ กำลังประสบ
ปัญหาอยู่ ทำให้ต้องจำกัดการนำเข้าสินค้าเข้าอย่างเข้มงวด โรงงานบางแห่งขาดแคลน
วัตถุดิบที่จำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ทำให้ต้องลดหรือเลิกการผลิตเป็นผลให้
คนว่างงานเพิ่มขึ้น

๒. ปัญหาเรื่องการค้าอยู่ในมือคนต่างชาติ

การค้าส่วนใหญ่ในประเทศไทยอยู่ในมือของ คนจีน คนญี่ปุ่น การค้าของคนไทย
ส่วนใหญ่เป็นการค้าปลีกเล็ก ๆ น้อย ๆ และคนไทยไม่สนใจในการค้า จึงเป็นการยาก
ที่คนไทยจะสามารถเข้ายึดอาชีพการค้าแข่งกับคนต่างชาตได้ อย่างไรก็ตามประชาชน
ที่อยู่ในประเทศไทยส่วนใหญ่ เป็นคนเชื้อชาติจีน สัญชาติไทย การลงทุนทำการค้าของ
คนจีนที่อยู่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายภายในหรือภายนอกประเทศ ราย
ได้จากการประกอบการส่วนใหญ่จะนำมาใช้จ่ายหมุนเวียนในประเทศไทย ส่วนการ
ลงทุนทางด้านการค้าของชาวญี่ปุ่นและชาวต่างประเทศอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นการตั้งบริษัท
การค้า (Trading Company) ในประเทศไทยเพื่อทำหน้าที่ด้านการสั่งซื้อสินค้าเข้า
และการส่งสินค้าออก ถ้าคนไทยจะสั่งซื้อสินค้าเข้าจากญี่ปุ่นก็สามารถติดต่อผ่านบริษัท
การค้าดังกล่าว และทางญี่ปุ่นจะสั่งซื้อสินค้าเข้าจากประเทศไทยโดยผ่านบริษัทการค้านั้น
เช่นกัน นอกจากนี้บริษัทการค้าของญี่ปุ่นยังทำหน้าที่รับซื้อสินค้าต่าง ๆ จากชาวมาน
ชาวโร ชาวนา และทำหน้าที่ด้านการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น
อัฟริกา ยุโรปตะวันออก และอเมริกาใต้ เป็นต้น การที่ญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนทำการ
ค้าในประเทศไทยก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย เปรียบเสมือนคาบสองคม ข้อเสีย ก็คือ บริษัท
ญี่ปุ่นจะกีดกันการค้ารับซื้อจากชาวโรชาวนา และการส่งกำไรจากการประกอบการกลับประเทศ
ของตน กล่าวคือในระยะ ๒ - ๓ ปีแรกของการลงทุน จะต้องมีกำไรนำเงินทุน เครื่อง
มือ เครื่องจักรมาจากต่างประเทศ เป็นผลให้ capital inflow ไหลเข้าประเทศ

และการค้าในระยะเริ่มแรกนี้อาจจะยังไม่มีการค้า แต่ในระยะหลังจาก ๒ - ๓ ปีแรก การค้าเริ่มคึกคักและมีกำไร บริษัทก็จะส่งกำไรจากการประกอบการกลับประเทศของตน ทำให้เงินทุนไหลออกนอกประเทศ แต่ข้อดีของการที่ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทยก็มีอยู่ไม่น้อย กล่าวคือ ถ้าบริษัทที่เข้ามาประกอบการส่งกำไรกลับประเทศแต่พอควร และนำกำไรสะสมมาลงทุนต่อ หรือขยายกิจการในประเทศไทย ก็จะเป็นการกระตุ้นตลาดภายในประเทศ ทำให้การผลิต การจ้างงานในประเทศเพิ่มสูงขึ้น เป็นการรักษาระดับรายได้และการมีงานทำของประชาชนให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น ทำให้ประเทศไทยพึ่งสินค้าสำเร็จรูปจากต่างประเทศน้อยลง และในขณะเดียวกันก็เป็นการแก้ปัญหาขาดการชำระเงินอยู่ในตัว

ในระยะหลังชาวต่างประเทศได้เข้ามามีบทบาทในการค้าในประเทศมากขึ้น เพราะชาวต่างประเทศได้เข้ามาลงทุนตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศเป็นจำนวนมาก และพยายามเจรจาเงื่อนไขที่เอื้ออำนวย เช่น สิทธิที่ผลิตในประเทศไทยโดยใช้สูตร - กรรมวิธีเดียวกับบริษัทแม่ (Parents Company) ทามส่งไปจำหน่ายในต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะบริษัทต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายตลาดสินค้าและผลิตภัณฑ์ของตนในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่ง, ขอถือหุ้นมากกว่า, ขอควบคุมการบริหารงาน, การลงทุนของชาวต่างประเทศยังไม่เปิดโอกาสให้คนไทยทำหน้าที่ระดับบริหาร หรือในระดับที่อาจจะเรียนรู้เทคนิคทางอุตสาหกรรมจากต่างประเทศได้, ต้องให้โรงงานตั้งขึ้นชั่วคราวที่ดัดแปลงและสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ เป็นต้น

การลงทุนของชาวต่างประเทศจะมีส่วนช่วยในการนำสินค้าสำเร็จรูปเข้าน้อยลง เพราะมีการผลิตขึ้นแทนภายในประเทศ (Imports Substitution) และยังมีผลด้านอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น ผลกระทบกระเทือนต่ออุตสาหกรรมและการชำระเงิน ผลต่อภาวะการจ้างงาน และผลต่อการยกระดับรายได้ของประชาชนเป็นต้น^{31/}

31/ วลัยพร วชิรภมณ. "ข้อเสนอแนะ: ผลของกฎส่งเสริมการลงทุนต่อสินค้าเขา" ผลของการส่งเสริมการลงทุนที่มีต่อการนำสินค้าเขาประเภทเดียวกับที่ได้รับส่งเสริม, วทยานพนธ์ หน้า ๕๗ - ๕๘

ก. ผลกระทบกระเทือนต่ออุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมการเงิน

การที่ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ทั้งในรูปการลงทุนของชาวต่างประเทศล้วน ๆ และในรูปการร่วมทุนกับคนไทย การเข้ามาลงทุนของชาวต่างประเทศดังกล่าวนี้ เป็นผลให้การนำสินค้าชนิดนั้น ๆ เข้ามาจากต่างประเทศลดลง เพราะผู้ผลิตสินค้าชนิดนั้น ๆ ในต่างประเทศ ได้เข้ามาลงทุนทำการผลิตสินค้าขึ้นแล้วภายในประเทศของเราเอง ก็ย่อมจะส่งสินค้าเข้ามาขายเป็นธรรมดา ซึ่งน่าจะก่อให้เกิดผลดีต่ออุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมการเงิน อย่างไรก็ตามการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าอาจทำให้ต้องจ่ายเงินตราต่างประเทศเพื่อนำเอาวัตถุดิบ เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอาจต้องจ้างผู้ชำนาญจากต่างประเทศมาช่วยทำการผลิต และในกรณีที่เป็นการลงทุนของชาวต่างประเทศ รายจ่ายเหล่านี้ย่อมไม่เป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมการเงินของประเทศ ฉะนั้นการที่จะทราบถึงผลของการส่งเสริมการลงทุนที่จะมีต่ออุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมการเงินของประเทศ จึงจำเป็นที่จะต้องหาทางศึกษาเพื่อให้ทราบว่า ในแต่ละปีอุตสาหกรรมที่ทำการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้านั้น สามารถที่จะช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศได้เป็นจำนวนเท่าใด และขณะเดียวกันทำให้ต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศไปเป็นจำนวนเท่าใด ในรูปการซื้อเครื่องจักร วัตถุดิบ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งแต่เดิมไม่ต้องเสีย เมื่อนำมาที่กกลบกลับกันแล้วก็จะเหลือเป็นยอดสุทธิ ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงผลต่ออุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมการเงินที่แน่นอนได้

ข. ผลต่อการจ้างแรงงาน

การส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมขึ้นเองในประเทศ มีผลให้การผลิตในประเทศเพิ่มขึ้น การผลิตที่เพิ่มขึ้นมีผลให้การจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ค. ผลต่อการยกระดับรายได้

ผลต่อการยกระดับรายได้เป็นเรื่องเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับผลทางด้าน

การจ้างงาน กล่าวคือ ถ้าจะส่งเสริมการลงทุนที่มีผลต่อการจ้างแรงงานอย่างกว้างขวางแล้ว ก็ย่อมจะมีผลต่อการยกระดับรายได้ของประชากรได้อย่างกว้างขวางด้วย

ข้อเสนอแนะ

๑. ทางภาครัฐควรมีกฎข้อบังคับหรือมาตรการซึ่งมีผลในแง่การจำกัดการโอนกำไรจากการประกอบการไปต่างประเทศ โดยให้ผู้ประกอบการเอากำไรกลับประเทศ แต่พอสมควร นำเงินทุนและกำไรจากการประกอบการมาลงทุนต่อในประเทศ รัฐบาลอาจจะออกกฎหมายห้ามมิให้บริษัทต่างประเทศที่ประกอบกิจการในประเทศไทยโอนเงิน-กำไรกลับประเทศเกินกว่าร้อยละ ๒๕ ของกำไรสุทธิหลังภาษี หรือเก็บภาษีจำหน่ายกำไรในอัตราที่สูง โดยปรับปรุงภาษีจำหน่ายกำไรจากที่เก็บอยู่ในอัตราร้อยละ ๑๕ เป็นร้อยละ ๒๕ เป็นต้น

๒. ขณะที่ประเทศไทยยังไม่มีกฎข้อบังคับเกี่ยวกับการลงทุนของชาวต่างประเทศ บริษัทต่างประเทศที่มาลงทุนในประเทศไทย อาจจะห้ามมิให้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยโดยใช้กรรมวิธีการผลิตแบบเดียวกับบริษัทแม่ ส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ซึ่งขอกำกัดเช่นนี้ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบ รัฐบาลควรที่จะออกกฎหมายห้ามมิให้บริษัทที่มียกจำกัดตั้งกล่าวนี้มาลงทุนในประเทศไทย

วัตถุประสงค์และนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการส่งสินค้าออก

ในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ^{32/} รัฐบาลจึงมี

^{32/} สำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติ "แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (๒๕๑๕ - ๒๕๑๙), นครหลวงกรุงเทพธนบุรี ๒๕๑๔

วัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาการพาณิชย์และบริการของประเทศ โดยเฉพาะการส่งเสริมการส่งออกทั้งนี้

๑. ปรับปรุงลดการค้าเสียเปรียบให้ลดลง โดยการส่งเสริมสินค้าออกทั้งด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ตลอดจนส่งเสริมบริการต่าง ๆ ที่จะนำรายได้มาสู่ประเทศ ได้แก่ การท่องเที่ยวและบริการต่าง ๆ ในด้านการพาณิชย์ให้มากขึ้น ทั้งนี้ได้กำหนดเป้าหมายของการส่งสินค้าออกให้เพิ่มขึ้นและส่งสินค้าเข้าให้ลดลงเป็นลำดับ ในระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๓ รัฐบาลเองได้ตั้งเป้าหมายการส่งสินค้าออกให้เพิ่มขึ้นประมาณ ร้อยละ ๗ ต่อปี กองวางแผนเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติได้ประมาณการมูลค่าสินค้าส่งออกประเภทที่สำคัญไว้ดังนี้

ตารางที่ 12

มูลค่าสินค้าออกแยกตามประเภท

หน่วย: ล้านบาท

ประเภทสินค้า	๒๕๑๕	๒๕๑๘
ผลิตภัณฑ์เกษตร	๑๐,๕๐๐	๑๓,๕๐๐
ผลิตภัณฑ์ประมง	๓๙๐	๖๐๐
ผลิตภัณฑ์ป่าไม้	๒๓๐	๒๙๐
ผลิตภัณฑ์เหมืองแร่	๒,๐๕๐	๒,๕๒๐
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	๑,๕๕๐	๒,๘๐๐
รวม	๑๕,๐๐๐	๒๑,๖๑๐

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

ทั้งนี้ ได้ประมาณการส่งออกของสินค้าประเภทที่สำคัญด้วย คือ

ตารางที่ 13

การประมาณเป้าหมายการสงสินค้าออกสินค้าประเภทที่สำคัญ

ประเภทสินค้า	หน่วย	๒๕๑๕	๒๕๑๘
ข้าว	พันตัน	๑,๒๐๐	๑,๖๐๐
ยาง	"	๓๑๕	๓๘๓
กัญญา	"	๒๓	๒๖
ปอ	"	๓๑๐	๓๕๐
ข้าวโพด	"	๒,๐๐๐	๓,๐๐๐
ปศุสัตว์	"	๓๕	๕๐
กุ้งทะเล	"	๑๐	๑๔
น้ำตาล	"	๑๒๐	๒๐๐
ผ้าไหม	ร้อยหลา	๑๐,๓๖๐	๑๕,๖๑๖
ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	พันตัน	๑๔,๐๐๐	๑๘,๐๐๐
แรฟลูออไรท์	"	๔๕๐	๖๐๐
ผลไมกระป๋อง	พันหีบ	๒,๒๐๐	๕,๐๐๐
ปูนซีเมนต์	พันตัน	๔๐๐	๔๐๐
กาย	"	๒.๕	๑๕
ผ้า	ล้านหลา	๑๐	๑๖
เสื้อผ้าสำเร็จรูป	พันโหล	๔๐๐	๘๐๐
กระสอบ	ล้านใบ	๒๕	๒๕
ชิ้นส่วนนาฬิกา	พันชิ้น	๕๐๐	๑,๕๐๐
กลองนาฬิกา	"	๕๐๐	๒,๕๐๐
กากน้ำมันพืช	พันตัน	๒๖	๑๓๐

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

ในระยะแรกของแผนพัฒนาการฯ ฉบับที่ ๓ จะเห็นได้ว่ามูลค่าการส่งออกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น การส่งออกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น การส่งออกในปี ๒๕๑๔, ๒๕๑๕, ๒๕๑๖ และ ๒๕๑๗ เป็น ๑๗,๒๘๑.-, ๒๒,๔๘๑.-, ๓๒,๒๑๓.- และ ๕๐,๒๓๐.- ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๓๐.๑๕, ๔๓.๒๓ และ ๕๕.๘๓ ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน ถ้าพิจารณาจากตัวเลขการเปลี่ยนแปลงของการส่งออกแล้ว จะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของดัชนีดังกล่าวเป็นไปตามเป้าหมายของแผนพัฒนาการฯ ฉบับที่ ๓ โปรตุศูตารางที่

ตารางที่ ๑๔

มูลค่าสินค้าออกแยกตามประเภท

หน่วย (ล้านบาท)

ประเภทสินค้า	ตัวเลขตามเป้าหมาย		ตัวเลขจริง		
	๒๕๑๕	๒๕๑๘	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗ *
ผลิตภัณฑ์เกษตร	๑๐,๕๐๐	๑๓,๕๐๐	๑๑,๒๗๖	๑๔,๗๐๗	๒๔,๕๓๖
ผลิตภัณฑ์ประมง	๓๘๐	๖๐๐	๓๗๑	๑,๕๗๐	๑,๓๔๐
ป่าไม้	๒๓๐	๒๘๐	๓๑๖	๖๘๔	๖๐๖
เหมืองแร่	๒,๐๔๐	๒,๔๒๐	๒,๓๓๗	๒,๗๖๔	๔,๑๘๔
อุตสาหกรรม	๑,๔๔๐	๒,๘๐๐	๕,๔๓๑	๘,๘๘๘	๑๔,๕๗๕
อื่น ๆ	-	-	๒,๓๖๐	๓,๕๐๐	๔,๘๘๖
รวม	๑๕,๐๐๐	๒๑,๖๑๐	๒๒,๔๘๑	๓๒,๒๑๓	๕๐,๒๓๐

ที่มา : ตัวเลขตามเป้าหมาย สำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติ

ที่มา : ตัวเลขจริง ธนาคารแห่งประเทศไทย

* : ตัวเลขประมาณ

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

มูลค่าสินค้าออกที่สำคัญ ๑๐ ชนิด

หน่วย (ล้านบาท)

สินค้า	ปี	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗*
ข้าว		๔,๔๓๗	๓,๖๐๑	๔,๗๕๒
ข้าวโพด		๒,๐๘๕	๓,๐๐๖	๖,๐๕๖
ยาง		๑,๘๖๒	๔,๕๖๓	๔,๕๒๒
ผลิตภัณฑ์นมสำเร็จรูป		๑,๕๔๗	๒,๕๐๘	๓,๘๓๖
น้ำตาล		๑,๒๖๔	๑,๐๖๘	๓,๖๗๗
คิงกุก		๒,๐๘๕	๒,๐๑๘	๓,๐๔๘
ปอ		๑,๐๘๗	๑,๐๕๒	๘๓๘
กุ้งสด		๓๔๐	๗๕๒	๖๐๐
ใบยาสูบ		๒๘๔	๓๐๘	๔๔๗
ไม้สัก		๒๐๘	๔๒๕	๔๐๑

สินค้าออกชนิดอื่น ๆ (นอกจากสินค้าที่สำคัญ ๑๐ ชนิด)

สินค้า	ปี	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗*
ผลผลิตเกษตร		๑,๕๒๑	๒,๑๗๖	๒,๔๘๐
ผลผลิตประมง		๔๓๑	๗๗๘	๗๔๐
ป่าไม้		๑๐๘	๒๕๘	๒๐๕
เหมืองแร่		๖๗๓	๗๔๕	๑,๑๓๕
อุตสาหกรรม		๒,๖๒๐	๕,๔๒๒	๗,๐๖๕
อื่น ๆ		๒,๓๖๐	๓,๕๐๐	๔,๘๘๖

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

* : ตัวเลขเบื้องต้น

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ ภาวะเงินเฟ้อเริ่มมีความรุนแรงตั้งแต่ปลายปี ๒๕๑๕ และรุนแรงมากในปี ๒๕๑๖ สินค้าเกือบทุกชนิดมีราคาแพงขึ้น และแพงขึ้นมาอย่างที่ไม่เคยและรุนแรงมากในปี ๒๕๑๖ สินค้าแทบทุกชนิดมีราคาแพงขึ้น และแพงขึ้นอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในยามปกติ มีการขาดแคลนสินค้าบางอย่าง เช่น ข้าว และปุยในปี ๒๕๑๕ และ ๒๕๑๖ ราคาน้ำมันเพิ่มขึ้นสูงมาก ราคาน้ำมันดิบนำเข้านปี ๒๕๑๗ สูงกว่าระดับราคานำเข้า เฉลี่ยในปี ๒๕๑๕ ประมาณสามเท่าตัว ต้นทุนการผลิตสินค้าชนิดต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์สูง จนผู้ประกอบการและนายทุนไม่กล้าลงทุน ภาวะเศรษฐกิจชะงักงันไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร ปัญหาทางเศรษฐกิจประการหนึ่งก็คือ รายได้จากการส่งออกไม่ได้เพิ่มขึ้นมากนัก สินค้าสำคัญบางชนิด ราคาและมูลค่าส่งออกกลับลดลง

ในปี ๒๕๑๕ มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐.๑๕ เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน การผลิตพืชผลบางอย่างได้รับความเสียหายหนักเพราะฝนแล้ง เช่น ข้าว ข้าวโพด ยาง เป็นต้น ใบยาสูบ ข้าว มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นแต่ราคาลดลง ข้าวโพด ยาง ปริมาณการส่งออก ราคาส่งออกและมูลค่าของการส่งออกลดลง ผลึกถั่วมันสำหรับหลัง น้ำตาล ไม้สัก และกุ้งสด ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น ส่วนคิงกและปอ ปริมาณการส่งออกลดลงแต่มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาคิงกและปอในตลาดโลกอยู่ในระดับสูง

ในปี ๒๕๑๖ ภาวะการค้ำกับต่างประเทศของไทยดีขึ้น มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๓.๖๓ เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน การส่งออกพืชมูล เกษตรเพิ่มขึ้นไม่มากนัก^{33/} เพราะพืชผลหลายชนิดได้รับความเสียหายหนัก เพราะฝนแล้งในปีก่อน ทำให้มีเหลือส่งออกอยู่ในระยะครึ่งปีแรก แต่สินค้าอุตสาหกรรมเพิ่ม

^{33/} ธนาคารแห่งประเทศไทย. "เศรษฐกิจกับต่างประเทศ" รายงานเศรษฐกิจและการเงิน ๒๕๑๖, หน้า ๔๕

ตัวอย่างเช่น ประเทศไทย จึงต้องเน้นถึงการกระจายการผลิตของประเทศทั้งในด้านสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตรกรรม ซึ่งจะแก้ปัญหาเรื่องความผันผวนของระดับราคาสินค้าออก

๒. จัดช่วยเหลือผู้ผลิตให้จำหน่ายสินค้าได้ในราคาที่เหมาะสมโดยตกลงทำสัญญาขายสินค้ากับบางประเทศ เพื่อขจัดคู่แข่งขึ้นและการตัดราคากัน เช่น ข้าวและน้ำตาล

๓. ส่งเสริมระบบการตลาดและการค้าให้เป็นไปอย่างมีระเบียบและมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันการเอารัดเอาเปรียบของคนกลาง

๔. ส่งเสริมตลาดการค้าของสินค้าเกษตรและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแสวงหาตลาดต่างประเทศเพิ่มเติม เช่น แอฟริกาใต้ อเมริกาใต้ ยุโรปตะวันออก และขยายปริมาณขายในตลาดที่มีอยู่แล้วให้เพิ่มมากขึ้น

๕. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ส่งสินค้าออก เพื่อป้องกันการแข่งขันตัดราคากันและสร้างอำนาจต่อรองในการเจรจากับผู้ซื้อในต่างประเทศ

๖. ส่งเสริมให้คนไทยประกอบการค้าให้เป็นไปอย่างมีระเบียบและมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการเอารัดเอาเปรียบของคนกลาง

๗. ประสานงานด้านการจำหน่ายกับการผลิตให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น เพื่อเร่งรัดการเพิ่มผลผลิตเกษตร โดยเฉพาะประเภทที่มุ่งเร่งรัดเพื่อการส่งออก

เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลจึงยึดนโยบายวิสาหกิจเสรีโดย ส่งเสริมให้เอกชนส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ ช่วยดำเนินการหาตลาดในต่างประเทศ เพื่อให้สามารถจำหน่ายผลผลิตทางเกษตรและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศให้มากยิ่งขึ้น จัดให้มีการโฆษณาสินค้าไทย และวางมาตรการช่วยเหลือการส่งออก ตลอดจนทำการส่งเสริมและจัดระเบียบของผู้ส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อให้สินค้าไทยมีโอกาสแข่งขันกับ

สินค้าต่างประเทศได้ เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการค้า ทั้งการค้าภายในประเทศและการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์จึงได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการค้าต่างประเทศไว้ดังนี้

นโยบายเกี่ยวกับการค้าต่างประเทศของกระทรวงพาณิชย์^{34/}

๑. การส่งเสริมสินค้าส่งออก เนื่องจากสินค้าออกเป็นพื้นฐานสำคัญแห่งรายได้ของประเทศ และมีความสำคัญต่อผู้ผลิต กระทรวงพาณิชย์ได้วางแผนงานทำการศึกษาวิจัยภาวะสินค้าออกที่สำคัญแต่ละอย่างโดยใกล้ชิด ทั้งในด้านปริมาณและต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่ายและราคาส่งออก คุณภาพและมาตรฐานของสินค้า ตลอดจนอุปสรรคในการส่งสินค้าออก เพื่อประกอบการพิจารณาหาวิธีส่งเสริมสินค้าแต่ละอย่างให้มีการส่งออกมากขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและราคาที่เหมาะสม ติดตามศึกษาภาวะของตลาดต่างประเทศแต่ละแห่งโดยใกล้ชิดเกี่ยวกับความต้องการสินค้าที่ส่งออกไปจำหน่าย การแข่งขันระหว่างสินค้าไทยกับสินค้าออกของประเทศอื่น ระบบและพิธีศุลกากรภาษีอากร การควบคุมการนำสินค้าเข้า และการส่งสินค้าออก การควบคุมการปริวรรตต่างประเทศ ภาวะการค้าและดุลการค้ากับประเทศไทย เพื่อหาทางจำหน่ายสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมที่ไว้ตัวดีภายในประเทศให้มากขึ้น จัดอุปสรรคในการส่งสินค้าออก จัดระบบการส่งสินค้าออกให้เหมาะสม

เพื่อให้การค้าดำเนินไปโดยราบรื่น เจริญทำข้อตกลงชายสินค้ากับบางประเทศ เพื่อจะได้สามารถขจัดการแก่งแย่งขายตัดราคากัน และทำให้สามารถ

^{34/} กระทรวงพาณิชย์. "รายงานของกระทรวงพาณิชย์ ในโอกาสวันสถาปนา ๒๐ สิงหาคม ๒๕๑๔". กรุงเทพมหานคร. หน้า ๒-๓

จำหน่ายในราคาที่เหมาะสม นอกจากนี้จะทำการขยายและปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ส่งคณะผู้แทนการค้าเดินทางไปเจรจาและหาตลาดสินค้าในต่างประเทศ เจริญกับคณะผู้แทนการค้าต่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทย จัดแสดงสินค้าและตั้งศูนย์แสดงสินค้าเพื่อเผยแพร่สินค้าไทยในต่างประเทศ

๒. การรักษาและขยายตลาดต่างประเทศ การส่งเสริมสินค้าออกจำเป็นจะต้องดำเนินการควบคู่กันไปกับการรักษาและขยายตลาดต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์มีนโยบายที่จะรักษาตลาดต่างประเทศให้มั่นคง และในขณะเดียวกันพยายามหาทางขยายตลาดต่างประเทศให้กว้างขวางออกไป ในด้านคุณภาพจะเร่งรัดกวดขันการรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสินค้า เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนในต่างประเทศนิยมใช้สินค้าไทย อันจะส่งเสริมสัมพันธภาพและความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้ากับประเทศต่าง ๆ ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เพื่อหาทางขยายตลาดสินค้าไทยในต่างประเทศให้กว้างขวางออกไป โดยทำข้อตกลงทางการค้ากับประเทศต่าง ๆ อาทิ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อารเจนตินา สาธารณจีน ออสเตรเลีย อินเดีย แคนาดา บรูไน เวียดนาม รัสเซีย ฟิลิปปินส์ อิหร่าน เนเธอร์แลนด์ และสหรัฐอเมริกา

๓. การแก้ไขดุลการค้า นโยบายประการสำคัญที่กระทรวงพาณิชย์ใช้เป็นมาตรการแก้ไขการขาดดุลการค้า ได้แก่ การเพิ่มปริมาณและมูลค่าสินค้าออกให้มากขึ้น และลดการนำเข้าสินค้าเข้าในอัตรายอด

การแก้ไขปัญหาดุลการค้าควมมาตรการการเพิ่มปริมาณและมูลค่าสินค้าออกให้มากขึ้น ถ้าสามารถดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงก็แล้วจะมีผลไปช่วยเพิ่มรายได้ของประเทศ ในการส่งเสริมให้มีการเพิ่มปริมาณและมูลค่าการส่งออกนี้ กระทรวงเศรษฐกิจได้สนับสนุนให้พ่อค้าผู้ส่งสินค้าออกทำการกระจายการส่งสินค้าออกมากชนิดหรือมากประเภทขึ้น (diversification of exports) ทั้งในด้านสินค้าเกษตร สินค้าแปรรูป และสินค้าหัตถกรรม โดยส่งสินค้าไปยังตลาดต่างประเทศ

ที่มีความต้องการ นอกจากนี้ จะใ้วางแผนจัดระบบการส่งออกเพื่อป้องกันการแข่งขันกันขายคั้ตราสินค้าในตลาดต่างประเทศ ป้องกันและลดโทษผู้ส่งออกของไทยต้องเสียชื่อเสียง

มาตรการของรัฐบาลในการช่วยเหลือด้านการส่งสินค้าออก

๑. การใช้บริการของสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ

เนื่องจากการค้ากับต่างประเทศของคนส่วนใหญ่เป็นการค้าขนาดเล็ก แบบครอบครัว และพ่อค้าของเราไม่มีการรวมกลุ่มกันจัดตั้งตัวแทนการค้าของตนในต่างประเทศ ทำให้การติดต่อเป็นไปอย่างลาซา พ่อค้าชาวไทยต้องเสียเปรียบพ่อค้าจากประเทศอื่น ๆ เพราะไม่มีข้อมูลที่จะศึกษาถึงภาวะการค้าของประเทศคู่ค้า ดังนั้นเมื่อเราพยายามที่จะทำการส่งเสริมสินค้าออก จึงสมควรที่จะพิจารณาจัดตั้งตัวแทนทางการค้าให้มากขึ้น เพราะเท่าที่เป็นอยู่ขาดวงพาณิชย์ของเราในบางแห่งก็ยังไม่ค่อยได้ผลเต็มที่ เพราะขาดงบประมาณ ขาดงบประมาณที่จะใช้จ่ายในการดำเนินงาน เป็นเหตุให้การทำงานไม่ค่อยเท่าที่ควร^{35/}

ปัจจุบันประเทศไทยมีสำนักงานพาณิชย์ในประเทศต่าง ๆ หลายประเทศ^{36/} อาทิ เช่น สหรัฐอเมริกา เยอรมันตะวันตก ญี่ปุ่น อินเดีย ลาว มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฮองกง เลบานอน คีเนีย สวิสเซอร์แลนด์ ออสเตรเลีย สาธารณรัฐจีน สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ อิตาลี สาธารณรัฐเวียดนาม และสาธารณรัฐเกาหลี

^{35/} กระทรวงพาณิชย์ "ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยภาวะตลาดสินค้าออก" รายงานคณะกรรมการศึกษาวิจัยนโยบายเพื่อส่งเสริมสินค้าออก

^{36/} กระทรวงพาณิชย์ "รายงานของกระทรวงพาณิชย์ในโอกาสคล้ายวันสถาปนา"

เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ เหล่านี้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนของ
กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งมีตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาการพาณิชย์ ผู้ช่วยทูตการพาณิชย์ และ
ข้าหลวงพาณิชย์ หน้าที่ของสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศเฉพาะที่เกี่ยวกับการส่งเสริม
สินค้าออกของประเทศไทยมีดังนี้ คือ

๑. รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับสินค้าไทยแต่ละอย่างโดยละเอียดไว้เพื่อใช้ในการ
การตลาดสินค้านั้น ๆ
๒. รวบรวมรายนามพ่อค้าไทยที่ส่งสินค้าไปขายต่างประเทศ เพื่อประโยชน์
ในการแนะนำพ่อค้าต่างประเทศให้ติดต่อกัน
๓. อำนวยความสะดวกแก่ผู้ซื้อสินค้าไทย โดยการติดต่อให้ผู้ซื้อได้รับความ
สะดวกยิ่งขึ้น และให้ได้รับทราบอุปสรรคข้อของและหาทางแก้อุปสรรคเหล่านั้น
๔. ศึกษาลักษณะสินค้าที่ประเทศไทยมี แต่แตกต่างกับสินค้าอย่างเดียวกันของ
ประเทศอื่น เพื่อใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงมาตรฐานสินค้าไทยให้ดีขึ้น เพื่อ
เพาะความนิยมให้หันมาซื้อสินค้าไทย
๕. โฆษณาการตลาดสินค้าไทยที่ยังไม่มีผู้ซื้อ หรือมีอยู่บ้างแล้วให้มากยิ่งขึ้น
๖. หาทางช่วยเหลือให้ประเทศไทยมีสินค้าใหม่เกิดขึ้นสำหรับตลาดต่างประเทศ
โดยศึกษาว่าในเขตประจํามีความต้องการสินค้าชนิดใดบ้าง แม้จะยังไม่มียุหรือมีอยู่
บ้างเพียงเล็กน้อยในประเทศไทย แต่อาศัยดินฟ้าอากาศและภูมิประเทศของเราอาจจะผลิต
และส่งเสริมเป็นสินค้าออกได้ เช่นเดียวกับประเทศอื่น
๗. ศึกษาระเบียบและกฎหมายที่พ่อค้าต้องปฏิบัติในการนำเข้าไปจำหน่ายในท้องถิ่น

๘. ทำการโฆษณาเผยแพร่สินค้าไทยและประเทศไทย
๙. ทำการโฆษณาเผยแพร่สินค้าไทยและประเทศไทย
๑๐. ศึกษารายงานความเคลื่อนไหวของตลาดสินค้าที่สำคัญ เพื่อทราบสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการค้า
๑๑. ช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย เพื่อป้องกันการส่งเสริมสินค้าออกจำบัง
๑๒. ปฏิบัติการเป็นตัวแทนของคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าออก นอกจากนี้ กระทรวงเศรษฐกิจยังได้มอบหมายให้สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศทำหน้าที่อื่น ๆ อีก ดังนี้
  ๑. แสวงหาเรื่องราวต่าง ๆ ที่พหุคาไทยต้องการและเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การค้าและเศรษฐกิจของประเทศ
  ๒. รวบรวมสถิติการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศในเขตประจำ
  ๓. ศึกษาสถานการณ์เศรษฐกิจการค้าทั่วไป เทียบเคียงกับสถานการณ์ในประเทศไทยเพื่อประโยชน์ในการไขว่คว้าปัญหาคล้ายคลึงที่จะเกิดขึ้น
  ๔. ศึกษานโยบายและแผนการเศรษฐกิจการค้าของประเทศนั้น ตลอดจนการปฏิบัติในการดำเนินนโยบายและแผนการ เพื่อประโยชน์ในทางใช้เทียบเคียงแก้ไขหรือเป็นทางบำรุงส่งเสริมสถานการณ์ในประเทศไทย
  ๕. เสนอความคิดเห็นเพื่อส่งเสริมการค้าการเศรษฐกิจของประเทศ
  ๖. ช่วยรักษาสถลประโยชน์ให้พหุคาไทยในกรณีพิพาท หรือในกรณีที่พหุคาไทยไม่ได้รับความยุติธรรม
  ๗. ศึกษาและรายงานความเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการประกอบการพิจารณาทางการค้า การเศรษฐกิจของประเทศตามคำสั่งกระทรวงเศรษฐกิจ

๘. ชี้แจง แนะนำ ชักจูง เพื่อลงทุนในประเทศไทยโดยเป็นตัวแทนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
๙. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ซึ่งกระทรวงพาณิชย์มอบหมายให้เป็นพิเศษ

สรุปแล้ว งานในหน้าที่ของสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศส่วนใหญ่ในด้านการส่งเสริมสินค้าออกนั้นล้วนแต่เป็นการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ส่งออกของไทย คือทำหน้าที่รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับสินค้าออกของไทย ศึกษากฎหมายระเบียบข้อบังคับและพิธีการนำเข้าของประเทศที่ตนประจำอยู่ ตลอดจนรวบรวมสถิติเกี่ยวกับความต้องการและปริมาณสินค้าเข้าของประเทศในเขตประจำ ผู้ส่งออกที่ต้องการจะขยายตลาดสินค้าของตนในต่างประเทศจึงควรอย่างยิ่งที่จะใช้บริการสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ให้เกิดประโยชน์แก่กิจการส่งออกของตนให้เต็มที่

๒. การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระเบียบพิธีการส่งออกแก่ผู้ส่งออก

การให้ความรู้แก่ผู้ส่งออก โดยเฉพาะเกี่ยวกับตัวบทกฎหมายและระเบียบพิธีการต่าง ๆ ที่ผู้ส่งออกจะพึงทราบและพึงปฏิบัตินั้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าออก (ก.ส.อ.) เคยทำการรวบรวมกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการส่งออก ตลอดจนรายการความต้องการสินค้าประเภทต่าง ๆ ของผู้ซื้อในต่างประเทศ และจัดพิมพ์เป็นหนังสือชื่อว่า "คู่มือผู้ส่งสินค้าขาออก"^{38/} โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ส่งออกของไทยได้ยึดเป็นหลักการหรือแนวทางในการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ หนังสือเล่มนี้พิมพ์ขึ้นเพียงครั้งเดียว เมื่อปี ๒๕๐๖ ได้บรรจุตัวบทกฎหมายและพิธีการชุดการในการส่งสินค้าออกในเรื่องเกี่ยวกับ กฎหมาย สถิติ และระเบียบพิธีการส่งออก (โปรดอ่านรายละเอียดในภาคผนวก)

^{38/} สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการค้าส่งสินค้าออก. "คู่มือ ผู้ส่งสินค้าออก" กรุงเทพฯ ๒๕๐๖

๓. การส่งเสริมงานการระหว่างประเทศ

เนื่องจากประเทศไทยมีความต้องการซื้อสินค้าจากต่างประเทศเพื่อการพัฒนาประเทศมากจนกระทั่งประสบปัญหาดุลการชำระเงินที่ขาดดุลเรื่อยมา ถ้าไม่มีรายรับจากธุรกิจอื่น ๆ เป็นต้นว่า รายรับทางด้านการบริการต่าง ๆ และการลงทุนจากต่างประเทศ ประเทศไทยจะประสบปัญหาดุลการชำระเงินอย่างรุนแรง เพื่อปรับปรุงฐานะดุลการชำระเงินและฐานะงานการระหว่างประเทศให้มั่นคง จะต้องกระจายการผลิตเพื่อให้มีสินค้าออกชนิดต่าง ๆ (DIVERSIFY EXPORT) และหาทางเพิ่มปริมาณการส่งออกให้มีมูลค่าสูงขึ้น เพื่อสะสมเงินตราต่างประเทศไว้ใช้ในการแก้ปัญหาดุลการชำระเงิน การปรับปรุงฐานะดุลการชำระเงิน ควรจะกระทำต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อให้ฐานะงานการระหว่างประเทศมั่นคง เนื่องจากรายได้จากการให้บริการจากการลงทุน อาจจะลดจำนวนลงโดยคาดคะเนไม่ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยทางการเงิน นโยบายในการพัฒนาประเทศ ตัวอย่าง เช่น ในปี ๒๕๑๐ - ๒๕๑๑ เรามีรายรับด้านบริการมาก เนื่องจากทหารอเมริกันที่มาทำสงครามในเวียดนามมาพักผ่อนในประเทศไทย ประเทศไทยส่งออกสินค้าเข้า พวกสินค้าบริโภคเพิ่มมากขึ้นเป็นพิเศษ มีการลงทุนก่อสร้างต่าง ๆ การสั่งซื้อสินค้าประเภททุนและวัตถุดิบมีมาก ส่วนใหญ่เพื่อใช้ในการสร้างฐานทัพ ที่พัก แต่เมื่อค่าใช้จ่ายในการทำสงครามลดลง ระบบเศรษฐกิจไม่สามารถปรับการลงทุนด้านบริการมาเป็นการลงทุนในด้านอื่นได้ ในปี ๒๕๑๒ - ๒๕๑๓ เศรษฐกิจของประเทศชะงักงัน และในปี ๒๕๑๓ สหรัฐอเมริกาถอนทหารกลับประเทศอีกด้วย เงินหมุนเวียนในประเทศลดน้อยลง การผลิตที่มุ่งด้านบริการต้องปรับตัวเพื่อผลิตสินค้าอย่างอื่น ฉะนั้น ประเทศไทยจะคงพยายามส่งเสริมให้สินค้าออกเพิ่มขึ้น ในอัตราที่สูงและสม่ำเสมอตามแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๑ การช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ส่งออก

เพื่อส่งเสริมให้มีการส่งสินค้าออกมากขึ้นและเพิ่มประโยชน์ให้แก่ผู้ส่งออกโดยการให้ความช่วยเหลือผู้ส่งออกใหม่ต้นทุนของเงินทุนสำหรับการส่งออกต่ำ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรับปรุงระเบียบการรับช่วงชดเชยตัวสัญญาใช้เงิน กำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่ธนาคารพาณิชย์พึงเรียกเก็บจากการให้กู้ยืมสำหรับผู้ส่งออก และมาตรการอื่น ๆ ดังนี้

๑. ตามประกาศลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๕ กำหนดดอกเบี้ยสูงสุดที่ธนาคารพาณิชย์พึงเรียกเก็บสำหรับการให้กู้ยืม เพื่อส่งสินค้าออกตามเขตเศรษฐกิจพิเศษที่เป็มาียงธนาคารพาณิชย์ หรือการชดเชย หรือรับช่วงชดเชยตัวเงินค้ำสินค้าที่ส่งออก ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๘.๕ ต่อปี (เดิมร้อยละ ๘ ต่อปี) แต่ปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดสูงมาก จึงยกเลิกประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดดังกล่าวนี้เสีย ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๑๗

๒. แก้ไขระเบียบว่าด้วยการรับช่วงชดเชยตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการส่งสินค้าออกที่ก้หนดเวลาชำระเงิน โดยไม่กำหนดว่าธนาคารพาณิชย์จะชดเชยตัวแลกเงินหรือไม่ และในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ขอไว้เพื่อส่งไปเรียกเก็บเงินจากต่างประเทศ ผลประโยชน์จากการชดเชยตัวแลกเงินนั้นเฉพาะส่วนที่ออกตัวสัญญาใช้เงินดังกล่าว จะต้องไม่เกินกว่าอัตราที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ชดเชยตัวสัญญาใช้เงินจากผู้ออกตัว ตั้งแต่วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

๓. เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๑๕ ธนาคารแห่งประเทศไทยโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการคลัง ได้ลงนามว่าด้วยความตกลงกับทางการสหรัฐอเมริกา เกี่ยวกับการส่งสินค้าไปขายยังประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา ตามโครงการ พี. อี. ๓๑ และกำหนดระเบียบการรับชดเชยตัวแลกเงินจากการส่งสินค้าออกตามโครงการนี้

๓.๒ การช่วยเหลือการส่งออกโดยใ้มาตรการภาษี

เนื่องจากในขณะนี้ประเทศไทยสามารถส่งสินค้าอุตสาหกรรมออกไปขายเพิ่มขึ้น
 มากทีเดียว สิ่งที่เกิดขึ้นคือเรื่องต้นทุนซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากภาระภาษีเพราะเราใช้
 ระบบภาษีการค้า และในระบอบภาษีศุลกากรในระยะยาวซึ่งเราไม่คิดว่าเราจะต้อง
 ส่งสินค้าอุตสาหกรรมออกไปขายในต่างประเทศ สินค้าอุตสาหกรรมหลายอย่างที่เรา
 ต้องใช้วัตถุดิบจากต่างประเทศ แล้วส่งกลับออกไปใหม่ (RE-EXPORT) จึงมีการเสีย
 ภาษีซ้อนหลายครั้ง (DOUBLE-TAXATION) ภาระภาษีรุงรังมากทำให้ไม่สามารถ --
 แข่งขันกับอุตสาหกรรมในต่างประเทศได้ กระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 ของจึงได้ร่วมกันปรับปรุงวิธีการ เพื่อลดภาระภาษีอากรสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมส่ง
 ออกและคืนภาษีซึ่งซ่อนเร้นในรูปต่าง ๆ ในต้นทุนของการผลิตทางอุตสาหกรรม มาตรการ
 ดังกล่าวนี้จะมีผลให้สินค้าออกราคาลดลง สามารถส่งไปขายแข่งขันในตลาดต่าง
 ประเทศได้เพิ่มขึ้น อุตสาหกรรมของเราจะก้าวหน้าไปได้มาก^{39/}

กระทรวงการคลังได้พิจารณาจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรที่มีอยู่ในต้นทุนการผลิต
 สินค้าเพื่อส่งออกทุกชนิด ตามประกาศเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๑๔ และมีผลใช้
 บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๕ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาจะกำหนดอัตราเงินชดเชย
 สินค้าเป็นราย ๆ ไป

ในปี ๒๕๑๕ นี้ กระทรวงการคลังได้ประกาศกำหนดเงินชดเชยค่าภาษีอากร
 สำหรับสินค้าต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ๑. ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ๒. ปูนซีเมนต์ ๓. เครื่องสุขภัณฑ์
 ชนิดเคลือบดินเผา ๔. ผลิตภัณฑ์ แอลกอฮอล์-เอวิลซัลโฟเนต ๕. กระเบื้องปูพื้น

^{39/}

ดร. เสนาะ อุณาภูล : "นโยบายการเงินการคลัง และการวางแผนพัฒนา
 เศรษฐกิจของประเทศไทย", ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจำกัด
 และกีดกันของต่างประเทศในการซื้อสินค้าจากประเทศไทย หน้า ๓๐

๖. เนยสดจืด, เค็ม ๗. ยางรถยนต์ ๘. ผลิตภัณฑ์นม ๙. สับปะรดกระป๋อง
 ๑๐. ขาวโปกคองกระป๋อง ๑๑. กระสอบและผลิตภัณฑ์กระสอบป่าน 40/ และใน
 ระหว่างปี ๒๕๑๖ และ ๒๕๑๗ กระทรวงการคลังได้ประกาศกำหนดเงินชดเชยค่าภาษี
 อากาศสำหรับสินค้าต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีก ๓๕ ชนิด 41/ ได้แก่ วัสดุก่อสร้าง เช่น คอนกรีต
 อัดสำหรับการสร้างสะพาน แฉนโลหะ แฉนอะลูมิเนียมสำหรับทำท่อ ป่าเก็พูน อุปกรณ์
 ไฟฟ้า เช่น กรดกลูตามิก เครื่องใช้ต่าง ๆ ทำควยซีรามิกส์ ผลิตภัณฑ์ยาง เช่น ยาง
 ยานพาหนะ ยางพารา ยางเครื่องบิน ผลิตภัณฑ์พลาสติกและไนลอน เช่น กระดุม -
 พลาสติก ขวดพลาสติกสำหรับเด็ก ถังเผาไนลอนสำหรับสุขภาพบุรุษ ผลิตภัณฑ์อาหาร เช่น
 ผลิตภัณฑ์จากนม ผลิตภัณฑ์แป้งสาลี ผักและผลไม้กระป๋อง อื่น ๆ เช่น ซีการ์ วัตถุติด
 ต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตสินค้าออกบางประเภท และภาชนะบรรจุแก้ว เป็นต้น

๓.๓ การร่วมมือกับต่างประเทศและสัญญาการค้า

เพื่อส่งเสริมให้มีการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้น เพื่อ
 ความร่วมมือกันทางการค้า ขจัดปัญหาหรืออุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศที่
 เกี่ยวข้องโดยตรง 42/ รวมถึงการแลกเปลี่ยนข่าวสารและประสบการณ์ในด้านการผลิต

40/ ธนาคารแห่งประเทศไทย : "รายงานเศรษฐกิจและการเงิน ๒๕๑๕"
มาตรการเพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

41/ 1975 IMF CONSULTATION : 'EXPORT INCENTIVE MEASURES',
EXPORT ASSISTANCE THROUGH TAX MEASURES.

42/ กระทรวงพาณิชย์ : "รายงานคณะกรรมการศึกษานโยบายเพื่อส่งเสริมสินค้า
 ขาออก" : ขอเสนอแนะในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจำกัดและกีดกันของต่าง
 ประเทศในการซื้อสินค้าจากประเทศไทย หน้า ๓๐

และการตลาดซึ่งสินค้าต่าง ๆ ประเทศไทยได้มีการตกลงความร่วมมือและทำสัญญาการค้ากับต่างประเทศ กล่าวคือ

ก. การตกลงความร่วมมือกับต่างประเทศ   รัฐบาลได้ทำความตกลงกับประเทศต่าง ๆ ดังนี้ :-

๑. การตกลงกันระหว่างยูเนี่ยนประจำประชาคมเศรษฐกิจยุโรปในนามของรัฐบาลไทยกับตัวแทนของประชาคมเศรษฐกิจยุโรป   ตกลงยกเว้นอากรขาเข้าแก่ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับผ้าฝ้ายที่ผลิตจากประเทศไทย   ภายในปริมาณและเงื่อนไขที่กำหนดในระบบการให้สิทธิพิเศษเป็นการทั่วไปทางศุลกากรของประชาคมแก่ประเทศกำลังพัฒนา

๒. ลงนามในหนังสือแลกเปลี่ยนกับรัฐบาล ส.ร.อ. ว่าด้วยการส่งเสริมสิ่งทอผ้าฝ้ายจากประเทศไทยไปจำหน่ายสหรัฐอเมริกา

๓. ลงนามในความตกลงร่วมมือทาง เศรษฐกิจกับประเทศเนเธอร์แลนด์

นอกจากการเจรจาความร่วมมือทางการค้า ในระบับรัฐบาลต่อรัฐบาลแล้ว ยังมี การเจรจาความร่วมมือกับต่างประเทศในระดับกลุ่ม โดยคณะกรรมการร่วม ไทย - ญี่ปุ่น ได้ลงนามตกลงกัน จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ขณะนี้รัฐบาลได้พิจารณาหาทางให้มีการลงนามในข้อตกลงทางการค้ากับประเทศที่เราต้องการสนับสนุน ให้มีการติดต่อกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ข. การทำข้อตกลงทางการค้า (TRADE AGREEMENT)   หลักการของข้อตกลงทางการค้าโดยทั่วไป เป็นเรื่องที่สุดขั้วจะให้มีลปฏิบัติที่เป็นการให้ความอนุเคราะห์ตอบแทนซึ่งกันและกัน   ละเว้นการกีดกันทางการค้าระหว่างกัน   และยังเป็น การกระตุ้นเตือนให้พหุภาคีทั้งสอง ฝ่ายมีความสนใจที่จะติดต่อกันมากขึ้น   ขณะนี้ได้มีการเจรจาความตกลงทางการค้า   ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ดังนี้ :-

การทำข้อตกลงทางการค้าเกี่ยวกับสินค้า พวกรubber ข้าว ข้าวโพค และผลิตภัณฑ์
มันสำปะหลัง

๑. การจำหน่ายข้าวควยวิธีสีนเชือระยะยาว เนื่องจากในปี ๒๕๑๕
ประเทศไทยมีข้าวลนตลาด จึงต้องพยายามระบายออกโดยการส่งออกไปจำหน่าย
ต่างประเทศ ในปีรัฐบาลไคอนุมติให้จำหน่ายข้าวควยวิธีให้เครติระยะยาวแก่ผู้ซื้อ
ในรูปรัฐบาลต่อรัฐบาล โดยทำสัญญาขายข้าว ควยวิธีให้เครติระยะยาวแก่รัฐบาล
ฟิลิปปินส์ เป็นจำนวน ๑๖๐,๐๐๐.- ตัน ในระยะเวลา ๑๐ ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ
๗.๕ ต่อปี นอกจากสัญญาขายข้าวควยวิธีให้เครติระยะยาวในปี ๒๕๑๕ แล้ว
รัฐบาลยังมีใ้ทำสัญญาคงกล่าวนี้กับประเทศใคอีก การทำสัญญาขายข้าวในปี ๒๕๑๕
เป็นมาตรการในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น เนื่องจากในปีนั้นตลาดข้าวขบเขาจึง
คองหาทางระบายออก โดยพยายามขยายตลาดใคต่างประเทศ ถ้าไม่หาตลาดใไว้
ก็จะถูกกดราคา

รัฐบาลมีนโยบายที่จะหาทางขยายตลาดสำหรับสินค้าชนิดต่าง ๆ เพื่อมีใ้
สินค้าคงสตอกเป็นจำนวนมากและเพื่อรักษาระดับการจำหน่ายของประเทศ

๒. เจรจาทำความตกลง เพื่อขายข้าวโพคแก่ ญี่ปุ่น และสาธารณะรัฐจีน

๓. ลงนามใ้บันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับ ความร่วมมือใ้ทางการค้า
ข้าวโพค และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง กับอินโดเนเซีย โดยจะใ้แข่งขันกันใ้เรื่อง
ราคา การขายและการขยายตลาดต่างประเทศ รวมถึงการแลกเปลี่ยนข่าวสารและ
ประสพการณ์ใ้คานการค้า และการผลิตสินค้า

๓.๔ การเข้าร่วมมือเป็นภาคีขององค์การระหวางประเทศใ้เกี่ยวข้องกับทางการค้า
และข้อตกลงวาคยสินคาระหวางประเทศ (INTERNATIONAL COMMODITY AGREEMENT)
ตามหลักของ GENERAL AGREEMENT ON TARIFFS AND TRADE (G.A.T.T.) ประเทศ

ที่เป็นภาคีจะได้รับผลปฏิบัติอย่างชาติที่รับอนุเคราะห์ซึ่งจากประเทศสมาชิกอื่น
 ดังนั้นหากเราจะเข้าเป็นสมาชิกขององค์การดังกล่าว เราก็อาจได้รับสิทธิและ
 ประโยชน์เช่นเดียวกับประเทศสมาชิกอื่น โดยที่เราไม่จำเป็นต้องทำความตกลงกับ
 ประเทศต่าง ๆ เป็นราย ๆ ไป หรืออย่างน้อยเราก็มีโอกาสทราบความคิดเห็นและ
 วิวัฒนาการในเรื่องการค้าระหว่างประเทศจากสมาชิกในองค์การ ในขณะที่รัฐบาล
 ใดเข้าร่วมเป็นภาคีของข้อตกลงว่าควมนำตาลระหว่างประเทศ เข้าร่วมเป็นภาคี
 ในการจัดตั้งมูลภัณฑ์กันชนตึก (BUFFER STOCK) ระหว่างประเทศ และใน
 ๒๕๑๘ รัฐบาลมาเลเซียได้เสนอให้ประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติในเอเชีย รวม
 ทั้งประเทศไทย รวมมีกันดำเนินการตามแผนการจัดตั้งมูลภัณฑ์กันชนยางธรรมชาติ
 ระหว่างประเทศ แผนการนี้ยังอยู่ในขั้นริเริ่ม การที่จะเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาได้จะ
 ต้องใช้เวลาอีกนานและต้องอาศัยความร่วมมือจากประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติในกลุ่ม
 เอเชียทั้งหลาย การเข้าเป็นสมาชิกขององค์การดังกล่าว ช่วยให้ประเทศมี
 โอกาสขายสินค้าได้ในปริมาณมากขึ้นและในราคาที่เหมาะสม

๓.๕ ผอนคลายกฎระเบียบสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทย

เนื่องจากประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีส่วนชดเชย
 การขาดดุลในดุลการค้าได้มาก เพื่ออำนวยความสะดวกและชักจูงนักท่องเที่ยวให้เข้า
 มาในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ทางกรมตมระเบียบข้อบังคับหลายประการ ดังนี้

๑. ผอนผันให้นักทัศนาจรชาวต่างประเทศผู้เดินทางผ่าน หรือผู้เข้ามาใน

ราชอาณาจักรชั่วคราว นำปัจจัยชำระเงินตราต่างประเทศ หรือหลักทรัพยอนมีค่า หรือ
 ฟังจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ ออกนอกประเทศพร้อมกับตนได้อย่างเสรี ตั้งแต่วันที่

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

๒. ยกเลิกการควบคุมมูลค่าการส่งออกนอกประเทศทั้ง เพชร พลอย เครื่อง
รูปพรรณทองคำ และเครื่องรูปพรรณทองคำขาว ที่ผู้เดินทางผ่าน หรือผู้ที่เข้ามา
ในราชอาณาจักรชั่วคราวระยะเวลาที่กำหนดในตัวเดินทางไปกลับ หรือตัวเดินทางผ่าน นำ
ติดตัวออกไป ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ (เดิมกำหนดให้นำออกแต่ละครั้งมูลค่า
ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท)

๓.๖ การควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออก เพื่อให้สินค้าขาออกมีคุณภาพสูง
ทัดเทียมกับสินค้าในตลาดโลก การควบคุมมาตรฐานสินค้าออกจะช่วยเสริมสร้างตลาด
สินค้าไทยในต่างประเทศ การกำหนดมาตรฐานสินค้าจะต้องให้สอดคล้องกับความ
ต้องการของตลาดโลก ในปี ๒๕๖๕ ประเทศไทยให้ความสำคัญในเรื่องการค้ากับต่าง
ประเทศมาก สำนักงานมาตรฐานสินค้า กระทรวงพาณิชย์ ได้กำหนดมาตรฐานสินค้า
เพิ่มขึ้นอีก ๖ ชนิด จากสินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมมาตรฐานตามประกาศเมื่อปี ๒๕๖๔
ประกอบด้วยไม้สักแปรรูป ปอพอก ปุยขน ขาวฟาง ผ้าไหมไทย และเครื่องเงิน
ไทย ในปี ๒๕๖๖ สำนักงานมาตรฐานสินค้ากำลังพิจารณาให้สูงและกึ่งแซ่เป็นเป็น
สินค้ามาตรฐาน และในปี ๒๕๖๗ สำนักงานมาตรฐานสินค้าได้ประกาศกำหนดให้
ผลิตภัณฑ์ผ้าไหมเป็นสินค้ามาตรฐาน ในขณะที่สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมมาตรฐาน ได้แก่

๑. ปอพอก
๒. ขาวฟาง
๓. เมล็ดคะหัง
๔. เกล็ด
๕. ปุยขน
๖. ไม้สักแปรรูป
๗. ขาวฟาง

๘. เครื่องเงินไทย
๙. ผ้าไหมไทย
๑๐. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง
๑๑. ผลิตภัณฑ์ผ้าไหม

สำหรับกึ่งและกึ่งแช่เย็นอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้เป็นสินค้ามาตรฐาน ยังมีใ้ประกาศให้เป็นสินค้ามาตรฐาน

๓.๗ การกำหนดมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรม เนื่องจากสินค้าที่ประเทศไทยผลิตได้ส่วนใหญ่เป็น สินค้าเกษตรกรรมซึ่งการผลิตและระดับราคาไม่แน่นอน การผลิตขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องส่งเสริมในด้านการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมอีกทางหนึ่ง สินค้าอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยผลิตได้เป็นอุตสาหกรรมเบา (LIGHT INDUSTRY) เพื่อให้สินค้าอุตสาหกรรมมีมาตรฐานทัดเทียมกับสินค้าในตลาดโลก ทางกรจึงได้กำหนดมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรมขึ้น กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอีก ๔ ประเภท จากที่เคยประกาศไปแล้วเมื่อสองปีก่อน (ปี ๒๕๑๓) ดังนี้ (๑) เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต เหล็กเส้นกลม (๒) เครื่องเงิน (๓) ผาชนหนู (๔) บัลดาสต์สำหรับหลอดฟลูออเรสเซนต์ และในปี ๒๕๑๖ ได้ออกประกาศมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพิ่มเติมอีก ๓๒ ชนิด มีทั้งผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร เช่น ข้าวโพดอ่อนกระป๋อง สับปะรดกระป๋อง น้ำมันรำ เครื่องอุปโภค เช่น แปรงสีฟัน ยาสีฟัน สบู่ ไม้ขีดไฟ และอื่น ๆ เช่น เหล็กเส้น แผ่นเหล็กอาบสังกะสี ถังแก๊ซ เป็นต้น และในปี ๒๕๑๗ จนถึงขณะนี้ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้ออกประกาศมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๖๐ ชนิด มีทั้งประเภทอาหาร เครื่องอุปโภค ทั้งที่ไ้ยกตัวอย่างมาแล้ว พวกวัสดุก่อสร้าง เช่น ปูนซีเมนต์ กระจกชนิดต่าง ๆ พวกอุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น โคมไฟฟ้า ลวดไฟฟ้า เป็นต้น ในขณะที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้

การลงทุนจะต้องพิสูจน์ให้เจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เชื่อได้ว่า
 ตนจะส่งผลิตภัณฑ์ลงทุนไว้ไปจำหน่ายต่างประเทศ ไม่น่ากว่า ๒๐% ของจำนวน
 จำหน่ายทั้งหมด จึงจะได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ เช่น การยกเว้นอากรขาเข้าของ
 เครื่องจักรอุปกรณ์ การยกเว้นภาษีการค้า เป็นต้น มิฉะนั้นผู้ขอรับการส่งเสริมจะ
 ต้องมีเงื่อนไขผูกมัดหลายอย่างด้วยกัน

มาตรการที่รัฐบาลอาจจะทำเพิ่มเติมเพื่อช่วยเหลือในด้านการส่งออก และธนาคาร
 พาณิชย์มีส่วนช่วยได้อย่างไร

ในประเทศกำลังพัฒนา ธุรกิจเอกชนอาจไม่มีความสามารถและประสิทธิภาพ
 ในด้านการจัดการและบริหารธุรกิจทางด้านการส่งออกมากเพียงพอ นอกจากนี้ธุรกิจ
 นั้น ๆ อาจประสบปัญหาทางด้านเงินทุนอีกด้วย รัฐบาลมีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการ
 เร่งรัดอัตราความเจริญของการส่งออกตลอดจนสร้างบรรยากาศซึ่งจะชักจูงให้มีการลง
 ทุนในด้านการส่งออกมากขึ้น รัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือโดยใช้มาตรการต่าง ๆ
 เป็นต้นว่ามาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางการเงิน การกำหนดมาตรฐานสินค้า
 และมาตรการด้านการตลาด เป็นต้น ดังที่กล่าวไว้แล้วอย่างละเอียดในหัวข้อมาตร-
 การของรัฐบาลในการช่วยเหลือด้านการส่งออก แต่มาตรการของรัฐบาลในการ
 ช่วยเหลือด้านการส่งออกยังไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการปฏิบัติตามระเบียบ
 ทางราชการอาจจะต้องเสียเวลานาน และอาจไม่รัดกุมพอ ผู้ส่งออกบางคนอาจ
 ทุจริตปลอมแปลงสินค้า ซึ่งทำให้ตลาดต่างประเทศของประเทศไทยแคบเข้า รัฐบาล
 อาจช่วยเหลือด้านการส่งออกโดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ ดังนี้

๑. รัฐบาลอาจออกกฎหมายเพื่อควบคุมช่วยเหลือ และส่งเสริมผู้ส่งออก
 เป็นต้นว่า

กำหนดคุณสมบัติของผู้ส่งออก เพื่อเป็นหลักประกันว่า ผู้ส่งออกที่เป็นผู้

มีความสามารถและหลักฐานมั่นคงเพียงพอที่จะทำการส่งออกได้ และประวัติของผู้ส่งออกที่เป็นที่เชื่อถือได้ รัฐบาลออกกฎหมายกำหนดคุณสมบัติของผู้ส่งออกเกี่ยวกับฐานะทางการเงินของผู้ส่งออก หรือกิจการ สำนักงานและพนักงานของกิจการที่ทำการส่งออก เป็นต้น

ออกกฎหมายจัดตั้งเขตแปรรูปเพื่อการส่งออก (Export Processing Zone) หรือเขตส่งออกเสรี (Free Export Zone) ขึ้น เนื่องจากรัฐบาลมีมาตรการในการส่งเสริมการส่งออก โดยพิจารณาจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรที่มีอยู่ในต้นทุนการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกทุกชนิด ตามประกาศของกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๑๔ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๕ เพื่อจูงใจให้มีการลงทุนในกิจการส่งออก แต่การปฏิบัติตามระเบียบทางราชการในการคืนเงินภาษีศุลกากรที่ส่งวัตถุดิบหรือเครื่องจักร และเครื่องมือเข้ามา อาจจะต้องเสียเวลานานเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ส่งออก รัฐบาลอาจใช้มาตรการต่าง ๆ ดังนี้

รัฐบาลอาจออกกฎหมายจัดตั้งเขตแปรรูปเพื่อการส่งออกหรือเขตการส่งออกเสรีขึ้น สินค้า วัตถุดิบ เครื่องมือและเครื่องจักร ที่ส่งเข้ามาในเขตจะได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรทันที

นอกจากนี้ รัฐบาลอาจจะยังไม่เก็บภาษีสำหรับวัตถุดิบ เครื่องมือ เครื่องจักรที่ผู้ผลิตนำเข้ามาใช้ในการผลิต การแปรรูป หรือการประกอบสินค้าเพื่อการส่งออก ในทันทีโดยผู้ส่งออกจะต้องหาหลักประกันมากกว่าประกันเงินที่จะต้องชำระค่าภาษีศุลกากร หลักประกันดังกล่าวอาจจะเป็นเงินสด หรือหลักทรัพย์สินต่าง ๆ หรือบุคคลค้ำประกัน ธนาคารพาณิชย์มีส่วนช่วยเหลือผู้ส่งออกได้โดยการค้ำประกันการชำระเงินค่าภาษีศุลกากรดังกล่าวแก่ผู้ส่งออก ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้ส่งออกมีเงินทุนหมุนเวียนสำหรับใช้ในการผลิตและการส่งออก และเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล กล่าวคือรัฐบาลไม่ต้องเก็บภาษีศุลกากรสำหรับการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกแต่ละโรงงาน และ

คืนภาษีศุลกากรแก่โรงงานต่าง ๆ เมื่อสินค้านั้นผลิตเรียบร้อยแล้วพร้อมที่จะส่งออกได้

๒. รัฐบาลอาจจัดสรรเงินทุนให้แก่อุตสาหกรรมส่งออกในอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราตลาดในการนี้รัฐบาลอาจจะให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมซึ่งทำหน้าที่เช่นเดียวกับธนาคารเพื่อการพัฒนา รับทำหน้าที่ในการจัดสรรเงินทุนให้แก่อุตสาหกรรมส่งออก อีกด้านหนึ่ง โดยการให้ผู้ส่งออกเงินโดยคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำกว่าอัตราที่ธนาคารพาณิชย์ให้ผู้ส่งออก แต่ปัญหาที่มีอยู่ว่าบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมมีเงินทุนไม่มากนัก การดำเนินงานจึงอยู่ในวงแคบ เมื่อโอกาสในการจัดสรรเงินทุนให้แก่อุตสาหกรรมมีจำกัด รัฐบาลอาจใช้นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ ทั้งในรูปการลงทุนของชาวต่างประเทศ ล้วน ๆ และในรูปของการร่วมทุนกับคนไทย การลงทุนของชาวต่างประเทศยอมจะทำให้ การนำสินค้าชนิดนั้น ๆ เขามาจากต่างประเทศลดลง เพราะผู้ผลิตสินค้านั้นในต่างประเทศได้เขามาลงทุนทำการผลิตสินค้าขึ้นแล้วภายในประเทศของเราเอง ก็ย่อมจะยังคงสินค้ามาขายเป็นธรรมดา

๓. รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่อุตสาหกรรมส่งออกเป็นพิเศษ เนื่องจากผู้ส่งออกรายย่อยส่วนใหญ่ยังเป็นน้องใหม่ในการประกอบกิจการ คำนวณส่งออก ยังไม่เป็นที่รู้จักและเชื่อถือในวงการธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น ๆ ซึ่งทำให้การขอกู้เงินจากธนาคารกระทำได้อย่างหรือไม่อาจกระทำได้ เพื่อสนับสนุนให้ผู้ส่งออกรายย่อยมีเงินทุนสำหรับใช้ในการส่งออก รัฐบาลก็ควรที่จะเป็นผู้ใหญ่แก่อุตสาหกรรมส่งออกเสียเองโดยคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำ เพื่อให้ผู้ส่งออกมีกำลังใจการประกอบการส่งออกต่อไป รัฐบาลอาจจะมอบหมายให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมมา ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ฯลฯ รับทำหน้าที่ด้านการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่อุตสาหกรรมส่งออก

๔. การอำนวยความสะดวกในการขนส่ง สิ่งอำนวยความสะดวกในการขนส่ง

มีความสำคัญต่อการพัฒนาการส่งออก รัฐบาลจึงจำเป็นต้องมีโครงการเกี่ยวกับการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ท่าเรือ ถนน บริการด้านการเดินเรือ และบริการทางรถไฟ เพื่อช่วยกิจกรรมการส่งออกดำเนินไปอย่างราบรื่น

เนื่องจากบริการเกี่ยวกับ การสร้างท่าเรือ บริการด้านการเดินเรือ และบริการทางรถไฟ ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก รัฐบาลอาจชักชวนสถาบันต่าง ๆ มาร่วมลงทุนด้วย เป็นต้นว่าขอความร่วมมือจากสถาบันการเงิน อาทิเช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทการเงิน บริษัทประกัน ให้มาร่วมลงทุนในโครงการดังกล่าว หรือ รัฐบาลอาจจะตั้งบริษัทมหาชนขึ้นเพื่อประกอบกิจการเดินเรือ บริการทางรถไฟ เป็นต้น ระดมทุนจากมหาชนโดยการออกหุ้นสามัญขายแก่ สถาบันต่าง ๆ และประชาชนโดยทั่วไป

๕. จัดสรรสิ่งจูงใจในการส่งออก รัฐบาลอาจจัดสรรสิ่งจูงใจในด้านการส่งออก ซึ่งจะช่วยให้ผู้ผลิตภายในประเทศสามารถแข่งขันในการค้าระหว่างประเทศได้ โดยปราศจากข้อกีดขวางของศุลกากรหรือภาษีอื่น ๆ สิ่งจูงใจดังกล่าวได้แก่

การคิดค่าเสื่อมราคาเครื่องมือเครื่องจักรในอัตราเร่ง เพื่อส่งเสริมให้ผู้ส่งออกลงทุนในโรงงานและเครื่องมือเครื่องจักรชนิดใหม่ที่สุด

การเก็บรายได้ในอัตราพิเศษจากกำไร หรือรายได้ที่ได้จากการส่งออก

การยกเลิกภาษีแก่เครื่องจักรและเครื่องมือที่นำเข้ามาใช้ในอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก

๖. ควบคุมคุณภาพสินค้าที่โรงงานและที่ท่าส่งออก เนื่องจากผู้ผลิตส่วนมากไม่ให้ความสนใจแก่มาตรฐานสินค้ามากเพียงพอ สินค้าที่ผลิตมักมีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานระหว่างรัฐบาลอาจแก้ปัญหาเรื่องสินค้าคุณภาพต่ำได้โดย การควบคุมคุณภาพที่โรงงานและที่ท่าส่งออก ทั้งนี้เพื่อรักษาชื่อเสียงของประเทศผู้ส่งออก การจัดตั้ง

สำนักงานหรือสมาคมมาตรฐานขึ้น เพื่อจัดสรรขอสนเทศ และการส่งเสริมการผลิต
 ความลักษณะจำเพาะและมาตรฐานระหว่างประเทศ ก็เป็นส่วนหนึ่งของโครงการส่งเสริม
 การส่งออกของชาติ

๗. รัฐบาลอาจทำหน้าที่ทางการตลาดในต่างประเทศเพิ่มขึ้น เพื่อช่วยเหลือ
 งานวิจัยของผู้ส่งออก

เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์ทำหน้าที่รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับระบบ
 และพิถีพิถันการนำเข้า การควบคุมการนำเข้าสินค้าเข้าและการส่งสินค้าออก การควบคุม
 การปริวรรตต่างประเทศ การศึกษาภาวะตลาดต่างประเทศ ฯลฯ กระทรวงพาณิชย์
 ควรจะทำหน้าที่รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูล ค่าบริการเกี่ยวกับการเดินเรือ ราคา
 การโฆษณาขอสนเทศ เหล่านี้จะช่วยผู้ส่งออกในการประเมินโอกาสของตนในต่างประเทศ

นอกจากการจัดตั้งสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ รัฐบาลอาจตั้งผู้แทนการค้า
 หรือผู้ทำการค้าในตลาดสำคัญ ๆ ใหม่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้แทนหรือผู้ทำการค้า
 ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจและด้านการตลาด นอกจากนี้ควรทำ
 กิจกรรมทุกอย่างที่จะช่วยให้การส่งออกไปยังประเทศที่ตนส่งออกเป็นประจำเพิ่มขึ้น

รัฐบาลควรจะรวมงานแสดงสินค้านานาชาติใหม่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
 หรือจัดงานแสดงสินค้าขึ้น การตั้งผู้แทนทางการค้าเพิ่มขึ้นเพื่อเจรจาปัญหาต่าง ๆ
 ทางด้านการค้า และบางครั้งอาจทำโครงการโฆษณาขึ้นในประเทศที่เป็นลูกค้าสำคัญ
 ในการรวมงานแสดงสินค้านานาชาติ การจัดงานแสดงสินค้า การทำโครงการ
 โฆษณาขึ้นในประเทศที่เป็นลูกค้าสำคัญ ธนาคารพาณิชย์อาจจะร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ
 ควบหรืออาจให้ความช่วยเหลือโดยเป็นสปอนเซอร์ให้ ซึ่งนอกจากจะเป็นการเผยแพร่
 สินค้าและส่งเสริมการส่งออกแล้ว ยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของธนาคารอีกด้วย

วิธีการเหล่านี้ จะให้โอกาสในการขายของผู้ส่งออกมีมากขึ้น และเผยแพร่
 สินค้าให้เป็นที่รู้จักในตลาดต่างประเทศมากขึ้น